

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/34/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012200604
Dátum vydania rozhodnutia:	19.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012200604.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: LINDAB, a.s., IČO: 36 214 604, so sídlom Radlinského 20, 052 01 Spišská Nová Ves, právne zastúpeného Mgr. Ľubomírom Marekom, LL.M., advokátom so sídlom Palisády 36, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava, za účasti pribratého účastníka: Mesto Levoča, Námestie Majstra Pavla 4, 054 01 Levoča, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO-217/2012/Fi zo dňa 13.01.2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/92/2012-132 zo dňa 20.11.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/92/2012-132 zo dňa 20.11.2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Pribratému účastníkovi Mesto Levoča právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. Bratislave rozhodnutie žalovaného č. PO-217/2012/Fi zo dňa 13.01.2012 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. Upo 13/2011/Lu zo dňa 28.10.2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Katastrálny úrad v Prešove prvostupňovým rozhodnutím č. Upo 13/2011/Lu zo dňa 28.10.2011 protestu prokurátora č. Pd 95/2011-9 zo dňa 25.08.2011 vyhovel a rozhodnutie o povolení vkladu č. V 2176/2010 zo dňa 15.12.2010 zrušil.

Žalovaný v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutie zmenil. Uviedol vecne správne znenie výroku a doplnil ho o ustanovenia zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre tak, že „Katastrálny úrad v Prešove podľa §27 ods. 1 v spojitosti s § 26 ods. 6 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších

predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre) a § 69 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. Pd95/2011-9 zo dňa 25.08.2011 vyhovuje a rozhodnutie Správy katastra Levoča o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V2176/2010 zo dňa 15.12.2010 ruší a vec vracia Správe katastra Levoča na nové konanie a rozhodnutie“. V odôvodnení uviedol, že po právoplatnosti rozhodnutia sa vec vráti do štádia opätovného rozhodovania o návrhu na vklad Mesta Levoča a spoločnosti Lindab, a.s zo dňa 19.11.2010.

Krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že žalovaný v rozhodnutí vychádzal z ust. § 9 odst. 2 písm. e) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Predmetnú právnu normu citoval v znení zák. č. 507/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí účinného od 01.01.2011. Rozhodnutie Správy katastra Levoča nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2010. Správa katastra pri vydaní rozhodnutia o vykonaní vkladu postupovala podľa ust. § 9 odst. 2 písm. c) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí platného a účinného do 31.12.2010. V čase keď Katastrálny úrad v Prešove rozhodol napadnutým rozhodnutím, t.j. dňa 28.10.2011 nesprávne aplikoval na posudzovaný skutkový stav právnu normu, ktorá do 31.12.2010 účinná nebola. Katastrálny úrad v Prešove sa mal pri svojom rozhodovaní riadiť ust. § 9 odst. 2 písm. c) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

Krajský súd z administratívneho spisu mal jednoznačne preukázané, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil a na danú vec nesprávne aplikoval ustanovenie právneho predpisu podľa ktorého rozhodol a vec posúdil. Tým bol naplnený zákonný dôvod v zmysle ust. § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. pre zrušenie napadnutých rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný čas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietal, že výpis z uznesenia Mestského zastupiteľstva v Levoči, ktoré sa konalo dňa 16.11.2010 síce obsahoval špecifikáciu právneho úkonu, avšak nebol v súlade s Dodatkom ku kúpnej zmluve a už vôbec nebol v súlade so samotným uznesením Mestského zastupiteľstva v Levoči zo dňa 16.11.2010.

Vo výpise z uznesenia Mestského zastupiteľstva v Levoči zo dňa 16.11.2010, dodatočne predloženého Správe katastra Levoča, boli právne úkony a ich predmet špecifikované v súlade s § 42 katastrálneho zákona. V uznesení č. 52 Mestského zastupiteľstva v Levoči konaného dňa 16.11.2010 však uvedená špecifikácia nehnuteľností absentuje. Obsahom textu tohto uznesenia nie je schválenie zrušenia vecného bremena a predkupných práv ako vecných práv a špecifikácia týchto právnych úkonov, ale „uzavretie Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve s dohodou o zriadení vecného bremena a predkupného práva ako vecného práva č. 14655/08/SMM/45 so spoločnosťou Lindab, a.s.“.

V zápisnici č. 52 zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva v Levoči bolo uvedené, že: „Mestské zastupiteľstvo schvaľuje uzavretie Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve s dohodou o zriadení vecného bremena a predkupného práva ako vecného práva č. 14655/08/SMM/45 medzi Mestom Levoča a spoločnosťou Lindab, a.s. so sídlom Radlinského č. 20, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 36 214 604 za podmienky doplatenia kúpnej ceny do 6,638 EUR/m²“.

Z uvedených skutočností vyplýva, že výpis z uznesenia Mestského zastupiteľstva v Levoči zo dňa 16.11.2010, podpísaný vtedajším primátorom Mesta Levoča nebol v súlade s uznesením Mestského zastupiteľstva zo dňa 16.11.2010, z ktorého nevyplýva, že by sa poslanci Mestského zastupiteľstva v Levoči zaoberali majetkovými právami mesta, a to zrušením vecného bremena a predkupných práv, resp. že by zrušenie týchto práv Mesta Levoča aj schválili.

Žalovaný uvádza, že Dodatkom č. 1 ku kúpnej zmluve s dohodou o zriadení vecného bremena a predkupného práva ako vecného práva č. 14655/08/SMM/45 zo dňa 19.11.2010 a Dohodou o zrušení vecného bremena a predkupného práva ako vecného práva, uzatvorenou dňa 19.11.2010 medzi Mestom Levoča a spoločnosťou Lindab, a.s. Mesto Levoča nepochybne nakladalo so svojimi majetkovými právami (ako oprávnený z vecného bremena a predkupného práva ako vecného práva).

Skutočnosť, či v uvedenom prípade išlo o nakladanie s majetkovými právami nad hodnotu určenú v zásadách hospodárenia, ktoré podlieha schváleniu Mestského zastupiteľstva bolo potrebné zistiť v konaní o návrhu na vklad. Z rozhodnutia o prerušení konania o návrhu na vklad č. V 2176/10 však vyplýva, že správa katastra túto skutočnosť neskúmala, ale žiadala doložiť iba výpis z uznesenia Mestského zastupiteľstva v Levoči z dôvodu, že je povinná skúmať aj splnenie podmienok uvedených v § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov.

Žalobca v zastúpení advokátom vo vyjadrení zo dňa 26.01.2016 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalovaný namiesto toho, aby zrušil napadnuté prvostupňové rozhodnutie, pochybenie Katastrálneho úradu v Prešove bagatelizoval a v napadnutom druhostupňovom rozhodnutí konštatoval zhodu medzi ustanovením § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. platným do 31.12.2010 a ustanovením § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 138/1991 Zb. platným od 01.01.2011. Namietal, že prvostupňový súd sa mal vo svojom rozhodnutí aspoň stručne zaoberať aj oprávnenosťou ďalších dôvodov, pre ktoré bolo podľa názoru žalovaného potrebné vyhovieť protestu prokurátora a zrušiť rozhodnutie Správy katastra Levoča. Hrozí totiž, že v ďalšom správnom konaní bude vydané rozhodnutie, ktoré sa bude opätovne opierať o totožné dôvody a opätovne bude celkom nedôvodné vyhovieť protestu prokurátora. To by v konečnom dôsledku pravdepodobne opätovne viedlo k ďalšiemu zdĺhavému súdnemu konaniu, čomu je však možné predísť tým, že odvolací súd zaujme právny názor aj k dôvodnosti ďalších údajných nedostatkov rozhodnutia Správy katastra Levoča, na ktoré sa odvoláva aj žalovaný vo svojom odvolaní, a správne orgány budú týmto právnym názorom odvolacieho súdu v ďalšom konaní viazané.

Žalobca poukazoval predovšetkým na skutočnosti a listiny, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 28.10.2014, a ktoré preukazujú, že výsledky vyšetrovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní v roku 2011 potvrdili tvrdenie žalobcu, že neexistuje žiaden rozpor medzi vôľou, ktorú svojím hlasovaním prejavilo Mestské zastupiteľstvo v Levoči dňa 16.11.2011 prijatím uznesenia č. 52/B/15, a rozhodnutím Správy katastra Levoča, ktorá dňa 15.12.2010 povolila na podklade predmetného uznesenia vklad do katastra nehnuteľností.

Z uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Poprade, ČVS: ORP-891/OEK-PP-2011 zo dňa 30.11.2011 vyplýva, že v danom prípade nedošlo k podstatnej zmene obsahu verejnej listiny a teda neboli naplnené zákonné znaky trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky.

Žalobca sa zároveň stotožňuje s názorom vyjadreným v uznesení Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 1 Pv 951/11-5 zo dňa 15.12.2011, že najpodstatnejšou je v danom prípade skutočnosť, že doplnené uznesenie len konkretizuje vôľu poslancov Mestského zastupiteľstva v Levoči.

Pribratý účastník Mesto Levoča vo vyjadrení zo dňa 10.03.2015 k odvolaniu žalovaného uviedol, že z obsahu administratívneho spisu je zrejmá opodstatnenosť záveru súdu o tom, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán na danú vec nesprávne aplikovali ustanovenie právneho predpisu, ktoré v čase rozhodovania Správy katastra Levoča nebolo účinné. Uvedené pochybenie v aplikácii právneho predpisu však nemalo vplyv na vecnú správnosť oboch napádaných rozhodnutí. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že hoci Správa katastra Levoča konanie o vklad do katastra nehnuteľností prerušila za účelom skúmania podmienok podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o majetku obcí v znení účinnom do 31.12.2010, podmienky nakladania s majetkovými právami mesta Levoča v skutočnosti nepreskúmala. Mesto Levoča preto zastáva názor, že napadnuté rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu sú správne pokiaľ rozhodnutie Správy katastra Levoča o povolení vkladu do katastra nehnuteľností z tohto dôvodu zrušili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5

dni vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) <. alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Na súdny prieskum rozhodovania o vklade vlastníckeho práva a vecných práv katastrálnymi orgánmi sa vzťahuje konanie v tzv. plnej jurisdikcii, v dôsledku čoho nie je správny súd viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom, ale rozhoduje na základe skutkového stavu, ktorý existuje v čase konania správneho súdu. Toto pravidlo sa následne dotýka aj právnej kvalifikácie zisteného skutkového stavu v čase konania správneho súdu.

Preskúmaním odvolania žalovaného a obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že rozhodnutie žalovaného obsahuje úplný výrok, ktorý (na rozdiel od prvostupňového) obsahuje aj výrok na vrátenie veci Správe katastra Levoča na ďalšie konanie v pôvodnom konaní o vklade č. V 2176/10. Nejde preto o zrušenie vkladu bez následného pokračovania v konaní.

Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nesprávne vychádzal z ust. § 9 odst. 2 písm. e) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení účinnom od 01.01.2011, podľa ktorého Obecné zastupiteľstvo schvaľuje nakladanie s majetkovými právami nad hodnotu určenú v zásadách hospodárenia. Uvedená vada odôvodnenia je odstrániteľná v konaní správneho súdu v plnej jurisdikcii. Predmetnú právnu normu žalovaný citoval v znení zák. č. 507/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí účinného od 01.01.2011. Rozhodnutie Správy katastra nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2010. Správa katastra pri vydaní rozhodnutia o vydaní vkladu postupovala podľa ust. § 9 odst. 2 písm. c) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí platného do 31.12.2010. V čase keď Katastrálny úrad v Prešove rozhodol napadnutým rozhodnutím, t.j. dňa 28.10.2011 nesprávne aplikoval na posudzovaný skutkový stav právnu normu, ktorá do 31.12.2010 účinná nebola. Najvyšší súd preto konštatuje, že Správa katastra Levoča sa pri svojom rozhodovaní o vklade č. V 2176/10 bude riadiť ust. § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení účinnom ku dňu 16.11.2010 (deň prijatia uznesenia mestského zastupiteľstva), podľa ktorého, schváleniu obecným zastupiteľstvom podliehajú vždy nakladanie s majetkovými právami v určenej hodnote.

Skutočnosť, či v uvedenom prípade išlo o nakladanie s majetkovými právami nad hodnotu určenú v zásadách hospodárenia, ktoré podlieha schváleniu Mestského zastupiteľstva bolo potrebné zistiť v konaní o návrhu na vklad. Z rozhodnutia o prerušení konania o návrhu na vklad č. V 2176/10 však vyplýva, že správa katastra túto skutočnosť neskúmala, ale žiadala doložiť iba výpis z uznesenia Mestského zastupiteľstva v Levoči z dôvodu, že je povinná skúmať aj splnenie podmienok uvedených v § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov.

V prípade nakladania s majetkovými právami nad hodnotu určenú v zásadách hospodárenia bolo potrebné túto skutočnosť preukázať v konaní o vklade. Dôležité je, či poslanci mestského zastupiteľstva boli s obsahom dodatku č. 1 zo dňa 19.11.2010 ku kúpnej zmluve oboznámení, že obsahuje aj zrušenie a zánik vecného bremena a boli si vedomí, že hlasovaním o dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve schvaľovali aj nakladanie s majetkovými právami obce. K uvedenej otázke je nevyhnutné pristúpiť z hľadiska materiálneho chápania prejavu vôle poslancov mestského zastupiteľstva hlasovaním. V danom prípade je uznesenie obecného zastupiteľstva nevyhnutné preskúmať z hľadiska určitosti prejavu vôle obdobne

podľa princípov, ktoré platia pre právne úkony podľa občianskeho zákonníka. Majetkové práva nemusia byť vo výroku uznesenia identifikované opisom údajov katastra nehnuteľností pokiaľ výrok obsahuje odkaz na určitý právny úkon, s obsahom ktorého boli poslanci oboznámení. Napriek tomu, že katastrálne konanie je z hľadiska svojej povahy ovládané zásadou písomnosti subsidiárna aplikácia správneho poriadku podľa § 22 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z. (katastrálny zákon) umožňuje i správe katastra vec prejednať za prítomnosti účastníkov konania podľa § 21 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok).

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech konaní nevznikol nárok na náhradu trov konania. Pribratému účastníkovi konania trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.